

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V., a.s., B.**, pobočka Ž., N., Ž. proti žalovanému v 1/ rade: **L.F.**, T., Ž., zastúpený opatrovníčkou E.P., pracovníčkou Krajského súdu v Banskej Bystrici a proti žalovanému v 2/ rade: **V.P.**, V., zast. JUDr. F.B., právnikom, M., Ž., **o zaplataenie 528 994,60 Sk**, na odvolanie žalovaného v 1/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. marca 2001, č. k. 45 Cb 109/95-96, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného v 1/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. marca 2001, č. k. 45 Cb 109/95-96 **o d m i e t a.**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovaným v 1/ a 2/ rade zaplatiť žalobcovi 528 994,60 Sk a trovy konania vo výške 21 156 Sk s tým, že plnením žalovaného v 1/ rade zaniká v rozsahu plnenia povinnosť žalovaného v 2/ rade.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca V., a.s., B. sa domáhala zaplataenia istiny s príslušenstvom titulom zaplataenia nesplateného úveru zo zmluvy o pôžičke č. 8537 zo dňa 17.12.1991 a titulom plnenia z ručiteľskej listiny zo dňa 17.12.1991. Poskytnutá pôžička vo výške 300 000 Sk na chov chinchily juhoamerickej bola splatná do 20.12.1996, a to pravidelnými polročnými splátkami k 20. dňu posledného mesiaca polroku vo výške 34 625 Sk s poslednou splátkou k 20.12.1996. V bode 1/ zmluvy bol dohodnutý úrok vo výške 17%

ročne. Z ručiteľskej listiny zo dňa 17.12.1991 súd zistil, že žalovaný v 2/ rade písomne prehlásil žalobcovi, že ho uspokojí, pokiaľ žalovaný v 1/ rade nesplní svoj záväzok splatiť žalobcovi pôžičku a zaplatiť zmluvný úrok. Žalovaný 1/ nevykonal žiadnu splátku dlhu, preto sa stal zročným celý dlh aj s príslušenstvom. Žalovaný v 2/ rade sa za pohľadávku zaručil ručiteľskou listinou zo dňa 17.12.1991. Predloženú Zmluvu o pôžičke č. 8537 zo dňa 17.12.1991 súd prvého stupňa podľa jej obsahu považoval za zmluvu o úvere, uzavretú podľa § 382 a/ Hospodárskeho zákonníka, pre ktorú primerane platia ustanovenia § 129 l/, § 129 o/ Hospodárskeho zákonníka o ručení. Ďalej v odôvodnení uviedol, že vzhľadom k tomu, že pobyt žalovaného v 1/ rade nie je známy, súd podľa § 29 O.s.p. uznesením zo dňa 14.12.2000 stanovil žalovanému v 1/ rade opatrovníka E.P., pracovníčku Krajského súdu v Banskej Bystrici. Opatrovník bol stanovený za účelom doručovania zásielok. Žalovaný 1/ dohodnuté podmienky splácania pohľadávky nedodrжал, preto súd prvého stupňa ho zaviazal na zaplatenie uplatnenej sumy spolu s ručiteľom, žalovaným 2/.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v 1/ rade. Žalovaný v 1/ rade navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V odvolaní namietol, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že žalovanému v 1/ rade bola ustanovená opatrovníčka a na ustanovenie opatrovníčky neboli splnené zákonné podmienky. Súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne pri zisťovaní pobytu žalovaného v 1/ rade a nevyčerpal všetky možnosti, či je pobyt odvolateľa neznámy. Ďalej namietol, že z tohto dôvodu sa o rozhodnutí súdu dozvedel až po návrate do Slovenskej republiky, kedy mu bol doručený exekučný príkaz. V ďalšom namieta neplatnosť úverovej zmluvy z dôvodu, že túto uzavrel subjekt na strane žalobcu, ktorý nemal v tom čase právnu subjektivitu takéto zmluvy uzavierať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1/ rade nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je odvolací dôvod uvedený žalovaným v 1/ rade v odvolaní v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., keď odňatie možnosti konať pred súdom videl odvolateľ v ustanovení opatrovníka bez splnenia zákonných podmienok na jeho ustanovenie.

Podľa ust. § 29 ods. 2 O.s.p. účinného v čase ustanovenia opatrovníka žalovanému v 1/ rade, pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo

ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Na predvolanie súdu prvého stupňa na deň 13.6.1997 a zaslanie opisu podanej žaloby reagovala z adresy označenej v návrhu manželka žalovaného v 1/ rade L.F. listom, v ktorom oznámila súdu, že žalovaný v 1/ rade je mimo územia SR. Na predvolanie súdu na deň 06.10.1997 opätovne oznámila listom zo dňa 27.9.1997, v ktorom oznámila, že manžel sa nemôže dostaviť na pojednávanie, nakoľko sa nachádza mimo územia SR a jeho pravdepodobný návrat je koncom roka 1997. Na termín pojednávania na deň 12.5.2000 súd prvého stupňa požiadal o doručenie predvolania žalovanému v 1/ rade Obvodné oddelenie PZ SR Žilina, ktoré oznámilo súdu, že uvedená osoba nebola po viacerých pokusoch o doručenie zastihnutá v mieste bydliska a ďalej oznámilo, že v evidencii obyvateľov nemá zmenenú adresu a šetrením od príbuzných a susedov sa nepodarilo zistiť jeho súčasnú adresu. Na termín 20.10.2000 opätovne požiadal súd o doručenie predvolania žalovanému v 1/ rade OO PZ SR bezúspešne s tým, že požiadané oddelenie oznámilo súdu, že šetrením v mieste trvalého bydliska žalovaného v 1/ rade sa nepodarilo zistiť súčasný pobyt. V ďalšom postupe súd prvého stupňa uznesením zo dňa 14.12.2000 ustanovil opatrovníka žalovanému v 1/ rade podľa ust. § 29 O.s.p. z dôvodu, že podľa šetrenia OO PZ SR sa na adrese trvalého bydliska dlhšiu dobu nezdržuje a jeho pobyt nie je známy. Písomnou žiadosťou zo dňa 25.2.2010, doručenou súdu prvého stupňa dňa 1.3.2010, sa žalovaný v 1/ rade domáhal doručenia rozsudku súdu prvého stupňa z dôvodu, že sa trvalo zdržoval mimo územia republiky. Opätovne písomnou žiadosťou doručenou súdu dňa 1.4.2010 žiadal doručiť rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu, že sa „v súčasnej dobe natrvalo pre zdravotný stav vrátil do zahraničia“. V priebehu predvolania žalovaného v 1/ rade na pojednávania nariadené v roku 1997, kedy manželka žalovaného v 1/ rade oznámila súdu, že žalovaný v 1/ rade je mimo územia SR, až doposiaľ neoznámila súdu adresu žalovaného v 1/ rade, na ktorú je možné tomuto zasielať súdne predvolania. Žalovaný v 1/ rade, hoci musel vedieť a vedel, že prebieha predmetný spor vo veci, sa na súde od roku 1997 do zaslania žiadosti na doručenie rozsudku v roku 2010 neinformoval, nežiadal doručovať zásielky na inú ako trvalú adresu a neoznámil súdu adresu na doručovanie, kde sa v priebehu konania zdržuje. Manželka žalovaného v 1/ rade v liste zo dňa 27.9.1997 oznámila súdu, že žalovaný v 1/ rade sa bude od konca roka 1997 nachádzať pravdepodobne na území republiky bez bližšieho označenia dátumu a napriek tomu na deň pojednávania 12.5.2000, t. j. dva a pol roka po „pravdepodobnom“ návrate žalovaného v 1/ rade domov, tento zásielky súdu doručované príslušným oddelením PZ nepreberal, adresu trvalého bydliska nemal zmenenú v čase

doručovania zásielok a šetrením polície sa nezistil iný, či už trvalý alebo prechodný, pobyt žalovaného v 1/ rade a v uvedenom čase už so súdom, prípadne s príslušným oddelením PZ nekomunikovala ani manželka žalovaného v 1/ rade. Za týchto podmienok súd prvého stupňa správne rozhodol, že žalovanému v 1/ rade ustanovil opatrovníka, ktorému doručoval zásielky súdu pre žalovaného v 1/ rade.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, že v danej veci boli splnené podmienky na ustanovenie opatrovníka v zmysle ust. § 29 ods. 2 O.s.p. a z tohto dôvodu nebola odňatá možnosť žalovanému v 1/ rade konať pred súdom. Odvolací súd z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že nebol splnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., preto sa ani ďalším dôvodom odvolania nemusel zaoberať a v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolanie žalovaného v 1/ rade odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ale trovy konania mu v tomto konaní nevznikli, preto ich náhradu mu odvolací súd nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 3. augusta 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová